

РЕШЕНИЕ

№ 5611

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12071** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. АЛ Х., подадена чрез адв.С. Л., срещу писмо рег.№ КА -1 509/12.11.2020г. на Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" /ДАНС/, в което е обективиран отказ да предостави достъп до отнасящите се за жалбоподателя лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, по подаденото от него заявление с вх.№ РД-3226/05.11.2020г. за достъп до лични данни.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ, мотивирани с твърдения, че същият е формален без да е разгледано по същество искането на жалбоподателя за предоставяне на информация, съдържаща се в информационните фондове на ДАНС, касаеща причините по които се счита за заплаха за националната сигурност на Република България.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д., която поддържа изложеното в жалбата и направеното в нея искане по съображенията, изложени в нея и по съществуващото на спора.

Ответникът по оспорването чрез юрк.В., оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна по съображенията, изложени в писмен отговор по жалбата, представен по делото при администрирането ѝ до съда.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на

оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

В ДАНС е постъпило писмо вх.№ М-5098/30.12.2019г. за становище от ДАБ-МС, относно подадена молба за международна закрила, от Л. Ал Х., [дата на раждане] в С., със статут на продължително пребиваващ в страната, ЛНЧ: [ЕГН], във връзка с което от ДАНС са изразили становище, че е нецелесъобразно на лицето Л. Ал Х. да бъде предоставена международна закрила в РБ.

С молба вх.№ РД-2837/07.10.2020г., жалбоподателят Л. Ал Х. – гражданин на С., е поискал от ДАНС информация за причините, поради които счита, че той представлява заплаха за националната сигурност.

В отговор на цитираната молба, с писмо рег.№ КА-1465/28.10.2020г. е уведомен жалбоподателя, че исканата информация по същество касае наличието или липсата на информация от информационните фондове на ДАНС и съобразно нормативно установения ред, е необходимо да предостави данни за документ за самоличност, във връзка с което с писмо мх.№ РД-3226/05.11.2020г. жалбоподателят е предоставил исканите данни и документи. .

С писмо рег.№ КА- 1509/13.11.2020г. на Председателя на ДАНС, на основание чл.36, ал.7 ЗДАНС е отказано предоставянето на исканите от Л. Ал Х. данни.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е депозирана от лице с правен интерес, чиито права са засегнати неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок в съответствие с разпоредбата на чл. 39, ал.1 от Закона за защита на личните данни и чл. 36, ал.9 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" във връзка с чл. 149, ал. 1 и чл. 152, ал. 1 от АПК срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, чрез административния орган, който е издал последния.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Писмо рег.№ КА- 1509/13.11.2020г., с характера на индивидуален административен акт е издадено от компетентен орган, председателя на ДАНС, в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с арг. чл. 34, ал.9 от Закона за ДАНС.

Съгласно чл. 28, ал.1 ЗЗЛД подаването на заявление за достъп до лични данни от страна на жалбоподателя е свързано с неговото право по всяко време да поиска от администратора на лични данни потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; съобщение в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му.

Разпоредбата на чл. 34 ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен.

Съгласно чл. 34, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът отказва достъп до лични данни, когато те не съществуват или предоставянето им е забранено със закон.

Съгласно ал.3 на същата разпоредба администраторът отказва пълно или частично предоставяне на данни на лицето, за което те се отнасят, когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон.

В настоящия случай достъпът е отказан на основание Чл. 36, ал.7 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" /ЗДАНС/.

В настоящия случай са налице две от хипотезите за отказ на достъп до лични данни по чл. 34, ал.3 ЗЗЛД, когато от предоставянето на данни за лицето, за което те се отнасят би възникнала опасност за опазването на информацията, класифицирана като държавна тайна, както и за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране. В съответствие с посочения текст, администраторът отказва пълно предоставяне на данни, когато това е предвидено в специален закон.

Чл. 36, ал.7 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" /ЗДАНС/ предвижда пет хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло предоставянето на данни. Първата и втората повтарят хипотезите на чл. 34, ал.3 ЗЗЛД - когато от това би възникнала опасност за националната сигурност и опасност за опазване на информацията, класифицирана като държавна тайна. Освен тях, са въведени още три хипотези — когато би възникнала опасност за разкриването на източниците на информация, за разкриването на негласните методи и средства за нейното събиране и предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Искането за достъп до лични данни е мотивирано със становището на ДАНС, че е нецелесъобразно на лицето Л. Ал Х. да бъде предоставена международна закрила в РБ.

Класифицираната информация е защитена от нормата на чл. 36, ал.8 Закона за ДАНС, съгласно която уведомяването на заявителите за отказа по ал.7 се извършва писмено, като се посочва само правното основание. В този смисъл направеното възражение за нарушаване на процесуалните правила поради неизлагане на мотиви в акта е неоснователна.

Предоставянето на данни за фактическите обстоятелства, въз основа на които е направен отказа за предоставяне на лични данни, ще представлява нарушение на принципа "необходимост да се знае" по чл. 3 от Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/. Съгласно чл. 3, ал.2 ЗЗКИ, принципът "необходимост да се знае" се състои в ограничаване на достъпа само до определена класифицирана информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп. В случая не се установява жалбоподателят да е лице, чиито служебни задължения налагат такъв достъп, както и не е налице предпоставката "конкретно възложена задача".

Съгласно чл. 25 ЗЗКИ нерегламентираният достъп до тази информация би създавал опасност за интересите на Република Б., свързани с националната сигурност. Съгласно т.3 от раздел II на Приложение № I "Списък на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна" към чл. 25 ЗЗКИ, сведенията за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната

дейност на службите за сигурност, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности, е държавна тайна.

Съгласно чл. 36, ал.8, изр. второ ЗДАНС, за отказ да се предостави достъп до лични данни се смята и липсата на уведомление в предвидените от закона срокове.

В допълнение настоящият съдебен състав намира, че оспореният в случая административният акт не нарушава и основни права на жалбоподателя, гарантирани от ЕКПЧ. Интересът на държавата да охрани националната си сигурност, чрез защита на класифицирана информация, представляваща "държавна тайна" е с превес над личния, частен интерес на конкретно лице. Защитата на сигурността на гражданите е основна функция на държавата и същата индиректно е гарантираната с разпоредбите на чл. 36, ал.7 и ал.8 от Закона за ДАНС и чл. 34, ал.5 от Закона за защита на личните данни, които са приложени правилно в конкретния случай.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. АЛ Х., подадена чрез адв.С. Л., срещу ПИСМО рег.№ КА -1 509/12.11.2020г. на Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" /ДАНС/, в което е обективиран отказ да предостави достъп до отнасящите се за жалбоподателя лични данни по подаденото от него заявление с вх.№ РД-3226/05.11.2020г. за достъп до лични данни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: